

မင်းဟိန်းကြည်

ဘဝထဲကရသမျှ

" ချစ်စကားဆိုပါရစေ "

ကျွန်တော်ရွာကို ပြန်လာနေပြီ။ ကျွန်တော်ပြန်မယ့် လမ်းကို လည်တမော့မော့နဲ့ မျှော်နေမယ့် အဖေနဲ့ အမေကတော့ မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို သန္ဓေတည် မွေးဖွားခဲ့တဲ့ ဒီဇာတိရွာလေးမှာ ကျွန်တော် သံယောဇဉ် တွယ်ရတဲ့ လူနှစ်ယောက် ရှိနေလို့ ပြန်ခဲ့ရခြင်းပင်။

တလိမ့်လိမ့် တက်လာတဲ့ ဖုန်လုံးတွေက ကျွန်တော်တို့ ရွာလေးရဲ့ ပုံရိပ်တွေပဲ။ ပြီးတော့ ထန်းတောကြီးတွေ။ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာ ဘယ်လိုတွေ စည်ကား တိုးတက် ပြောင်းလဲနေပါစေ။ မပြောင်းမလဲ တည်ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရွာလေးကို အရင်တိုင်း ပြန်မြင်လိုက်ရတော့ အရင် အချိန်တွေကိုတောင် ပြန်လွမ်းမိပါသေးရဲ့ ဗျာ။

ဟော။ တွေ့ပါပြီ။ ရွာထိပ်က သစ်သား တံတားကြီး။ ဟိုအရင်က အသက်နဲ့ ကျွန်တော် ချိန်းတွေ့ခဲ့ကြတဲ့ တစ်ခုတည်းသော နေရာဟောင်းလေးပေါ့ဗျာ။ အို ... ပြန်စဉ်းစားရင်းနဲ့ ကျွန်တော့် ရင်ဘက်ကြီးက တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေပါပြီ။ ကျွန်တော် ချစ်စကားဆိုတဲ့ အချိန် ရှက်သွေးဖြာပြီး ပန်းနုရောင် သန်းသွားတဲ့ အသက်ရဲ့ မျက်နှာ။ အို။ ကြည့်လို့ မဝ၊ မေ့မရတဲ့ ကျွန်တော့် ၁၀ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အသက်။

ညနေမှောင်ရီပျိုးချိန် ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ စိမ်ပြေးတမ်းကစားခဲ့ကြတာတွေ။ ပထမဆုံး ချိန်းတွေ့တဲ့ နေက ဒီတံတားကြီးမှာ ကျွ

နံတော် ကြမ်းပေါက် ကျွံကျလို့ တောသူပီပီ လွတ်လပ်စွာနဲ့ တဟားဟား ရယ်မောခဲ့တဲ့ အသက်။ ဒီရွာလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရာရာတိုင်းက ကျွန်တော့် ဘဝအတွက် အမှတ်တရတွေ ချည်းပါပဲဗျာ။

" ဟာ အထွန်း။ မင်းကွာ ... "

အစ်ကိုကျော် ကျွန်တော့် ပခုံးကို ပုတ်ပြီး မျက်ရည်တွေကျလို့ ။ ဝမ်းသာ မျက်ရည်နေမှာ ပေါ့လေ။ မောင်နှမဆိုလို့ ဒီညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာလေ။ ရုတ်တရက် အဆက်သွယ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်။ အစ်ကိုကျော်ကို ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ်။

" မငိုပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်။ ဒီရွာပြန်ရင် အဖေနဲ့ အမေ့ကို သတိရတဲ့ စိတ်နဲ့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိမှာ စိုးလို့ တော်ရုံနဲ့ မပြန်ဖြစ်တာပါ။ အခုတော့ လက်ထဲမှာ လည်း စုဆောင်းမိပြီဆိုတော့ ဒီရွာမှာ ပဲ အခြေပြန်ချ တော့မယ် ဆိုပြီး ပြန်လာတာ။ အစ်ကိုရော နေကောင်းလား။ ကျွန်တော့် တူလေးရော "

" အေ။ ကောင်းပါတယ်။ မင်းရော ... လာအထဲဝင် "

ထိုညက မတွေ့ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်တွေ ပြောကြရင်း စကားလက်စုံ ကျခဲ့တယ်။ ကြည်နူးစရာတွေ။ ကြည်နူး စရာတွေချည်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် ရင်ကို ဝဲဂယက် ထစေခဲ့တဲ့ အစ်ကိုကျော်ရဲ့ နောက်ဆုံးစကား။ အစ်ကိုကျော်အတွက် သုံးနှစ်ကျော် ကြာပြီဖြစ်ပေမဲ့ ကျွန်တော့် အတွက်ကတော့ ပူပူနွေးနွေး သတင်းထူး၊ သတင်းဦး ဖြစ်လို့ နေတယ်။

အသက်ဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်ကျော်က မိသားစု စီးပွားရေး အဆင်မပြေလို့ ရွာတောင်ပိုင်းက ဆန်စက်ပိုင်ရှင်၊ သူဌေးသား မျောက်ညိုနဲ့ လက်ထပ် သွားပြီတဲ့ လေ။

ကျွန်တော် ဒီရွာကို ပြန်လာခဲ့ရတဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်တွေ။ အခု
တော့ တစ်စစီ ပျက်စီးပြီပေါ့ဗျာ။

ဪ။ စိတ်ကူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ စိတ်ကူးလေးပေါ့။ အသက်ကို ချစ်ခွင့်
ပြန်တောင်းပြီး တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်ချင်တဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ကူး။
ဟူး ... အခုတော့ အရာရာဟာ မမြဲဘူးဆိုတာ ရခဲ့ရပါပြီ။

" အသက်ရေ။ မပြောဖြစ်တော့မယ့် ချစ်စကားတွေကို တို့ ရင်ထဲက
ပဲ ဆိုလိုက်ပါစေတော့ဟာ "

လေးစားစွာဖြင့် ။
မင်းဟိန်းကြယ်
